

SZEMLE

Kun Árpád

KATEDRÁLIS

Nem számít, a válla törékeny vagy széles lesz-e,
az égbolt egy darabját megkapja minden újszülött,
lehet derült vagy borult, keresztezheti repülőgép,
elillanó lélek, tartania és cipelnie kell egész életében.
Sokaknak olyan könnyű, hogy sose veszik észre, még
többen sóhajtoznak, hogy túl nehéz, de viszik tovább.
Csak azoknak lesz egyre súlyosabb, akik ki akarnak
bújni alóla, ami lehetetlen. Végül mintha a Nap,
a Hold, a csillagok és maga Isten állna a vállukon,
megrokkannak az irtózatot teher alatt. Utolsó
órájukban, úgy érzik, rájuk szakad, pedig holtukban
is rajtuk nyugszik, pilléreinek a katedrális, a végtelen ég.

Műút, 2010/1. [2010017]

(Kun Árpád 1965-ben született Sopronban. Verset és prózát is ír, műfordítással foglalkozik.)